

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 05 - 25

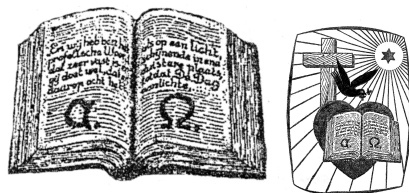
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer zijn wij geëindigd bij: **“de dag van Jezus Christus”**.

En wat is dat voor een dag? Dat is de dag waarover de Vader echter de beschikking aan Zich gehouden heeft, waarop de Heer Jezus Zelf op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij de klank van een bazuin Gods, zal neerdalen van de hemel. Dan zullen zij die in Christus ontslapen zijn, het eerst opstaan (van tussen de doden uit) in een onvergankelijk lichaam.

Daarna zullen wij, levenden, die achtergebleven zijn, in een ondeelbaar ogenblik (een punt des tijds) veranderd worden en tezamen met hen (de ontslapenden) in een oogwenk op de wolken worden weggevoerd, de Heer tegemoet in de lucht en zo zullen wij altijd met de Heer zijn.

Wij zullen Hem dan zien, gelijk Hij is en aan Hem gelijk zijn. En eerst dan volmaakt en voleindigt Hij het werk dat Hij op die eerste dag van **“de laatste dagen”** begonnen is. En dat is wonderbaar?

We gaan verder: Hij is een goed werk aan u en mij begonnen, maar het is nog niet klaar. Wij leven nu nog in een sterfelijk, zondig lichaam; wij leven nog in een zondige wereld; wij hebben ook nog onze zwakheden en fouten en brengen ze wel onder het bloed, maar de volkomen overwinning, de volkomen vrijheid, de vrijheid van de Zonen Gods, die komt als de Heer Jezus op Zijn dag, **“de dag van Jezus Christus”** verschijnt.

Dan ziet Israël Hem niet en dan zien de volkeren der wereld Hem ook niet. Ze zullen wel opmerken, dat er plotseling allerlei mensen uit hun omgeving, zomaar verdwenen zijn en dat hun kleren ergens op de grond liggen, daar waar zij het laatst waren. Ja en vreemde verschijnselen zullen ze zien, bijvoorbeeld dat sommige graven zijn opengebroken. Dat hoeft natuurlijk niet, want de opstanding kan dwars door muren en grafdekking heen geschieden, maar het kan zijn dat ze toch opengaan. Wanneer dat alles heeft plaats gevonden, reken maar dat er dan een tijd van grote benauwdheid gaat aanbreken.

Doch die dag hebben wij nu nog niet; wij leven nu in de eerste dag van de **“laatste dagen”** en dat is **“de dag van het aangename jaar des Heren”**, dat is **“de dag van het heil”**. Want vanaf het volbrachte offer van de Heer Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest geeft God **“het aangename jaar des Heren”**. **Luk. 4:19**.

Dat is niet een letterlijk jaar naar onze begrippen, maar een Goddelijk jaar. En dat Goddelijke jaar, waarin het evangelie (dat rijke aanbod van de genade van God in de Heer Jezus) naar alle volkeren over de gehele wereld moet, naar Jood en heiden, om **“hun ogen te openen tot bekering”**, duurt nu al bijna tweeduizend jaar. En allen die de Heer Jezus hebben aangenomen, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, hen namelijk die geloven in Zijn Naam.

Wij leven nu nog steeds in dat aangename jaar van de Heer en dat is dus de eerste dag van de serie van **“de laatste dagen”**; ook wel **“de dag van het Heil”** genoemd, die nu echter spoedig voorbij zal zijn. Dan breekt voor hen, die de Heer Jezus toebehoren en die Christus, door de Heilige Geest in zich hebben, de heerlijke **“dag van Jezus Christus”** aan.

Dan zullen wij voorgoed met Hem verenigd worden en een verheerlijkt Opstandingslichaam krijgen en dan voltooit Hij dat verlossingswerk volkomen. Dan zijn wij niet meer hier op aarde.

Maar wat gebeurt er dan op de aarde? Als voor u en mij, als kinderen Gods, **“de dag van Jezus Christus”** aanbreekt (dat is dus de tweede dag van de **“laatste der dagen”**), dan breekt op aarde **“de dag van de antichrist”** aan. Omdat zij de Heer Jezus verworpen hebben, zullen zij de antichrist, het beest, moeten aannemen.

De dag van de antichrist gaat van Godswege over in: **“de dag der wreke onze God”**. Dan komt Gods toorn over deze aarde en Gods wraak. Twee onderscheiden dingen, die wij in de Bijbel duidelijk beschreven vinden.

“De dag van de wraak” komt, als God het overblijfsel van Israël gaat herstellen. Dan komt Israël als volk tot geloof en zullen zij zien Wie zij doorstoken hebben. God gaat zich wreken over hetgeen de heidenen aan Zijn land, aan Zijn stad en aan Zijn Tempel hebben gedaan en daarom Zijn gericht over hen voltrekken.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Doch ook Israël wordt (zij het met mate) getuchtigd. Het overblijfsel van Israël evenwel komt als volk tot geloof en dan eindigt het daarmee, dat de Heer Jezus met de Zijnen terugkomt voor **“de grote en doorluchtige dag des Heren”** en dat is het **“Duizendjarig Vrederijk”**.

Wel ik wil het hier nu bij laten, naar ik meen, hebben wij nu voor dit moment genoeg gehoord om nu verder zelf biddend te onderzoeken en te overdenken. Broeders en zusters, wij hebben een machtige Heiland en ons wacht, tezamen met Hem, een heerlijke toekomst, waarover ons de helft nog niet is aangezegd. Immers: **“wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”**. 1 Cor. 2:9

Maar realiseert u zich hierbij wel: God wil ons het geheimenis van Zijn wil doen kennen (Ef. 1:9. **“door ons het geheimenis van Zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen**) en dat openbaren door de Geest, maar vanuit Zijn Woord, opdat, 1 Cor. 2:12 **“Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is”**.

Wij gaan nu lezen, uit het Woord van God, van een heerlijk en inhoudelijk zeer rijk gedeelte uit Gods Woord en wel uit de brief van Paulus aan de Gemeente te Efeze, waar hij schrijft in Ef. 2:11-22 het volgende: **“Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.**

Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in Zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”.

Wij hebben reeds het één en ander overdacht aangaande de tijden en de voortijden, maar wij zijn daar nog lang niet mee klaar gekomen. U zult zich herinneren dat God in Zijn tijdrekening het offer van Zijn Zoon centraal stelt en dat de tijden voorafgaande aan Diens kruisdood en opstanding **“de voortijden”** genoemd worden en de tijden na het kruis: **“het laatste der dagen”**.

Ik wil, zonder daar nu dieper op in te gaan, verder gaan met het omschrijven van de vijf voortijden. Wij zagen reeds, dat elke voortijd van menselijk standpunt bezien, een mislukking schijnt te zijn. In wezen is het echter zo, dat God de mens juist daardoor laat zien, dat hij zelf niet bij machte is aan Gods eis, inzake een heilige wandel, te voldoen, maar dat hij daarvoor God Zelf nodig heeft. Dat hij in het geloof in de Heer moet zijn en blijven, doch dat hij met name de Heiland der wereld in Diens plaats vervangend lijden en sterven nodig heeft.

In het omschrijven van de vijf voortijden wil ik niet opnieuw ingaan op de eerste voortijd, namelijk die van de Hof van Eden, die zoals u weet, eindigt met de uitzetting van Adam en Eva uit de Hof, na de zondeval.

Van de tweede voortijd, die gelegen is tussen de uitzetting uit de Hof van Eden en de zondvloed, of preciezer gezegd: het stranden van de ark op het gebergte van Ararat, want daar vangt het nieuwe tijdperk weer aan! Ik heb weliswaar al veel kenmerken laten zien, maar er zijn toch nog zoveel details die voor ons onderwerp van belang zijn, dat ik u die niet wil onthouden.

En waarom? Omdat de Heer Jezus Zelf ons deze tweede tijd voorhoudt als zijnde synoniem met onze tijd, wanneer Hij zegt in. **“Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in die dagen voor de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot**

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn”. En dan vers 42: “Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt”. En dan tot slot vers 44: “Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen”.

Ziet u, hoe belangrijk het is dieper op die tweede voortijd (nader aangeduid als **“de dagen van Noach”**) in te gaan. Dat zal ons helpen de kenmerken van onze tijd beter te herkennen. De tweede voortijd is de tijd waarin God de mens onder het geweten stelt.

Leest u zelf maar **Genesis 4 vers 1-7**, waarvan ik nu alleen **vers 6 en 7** citeer. **“En de Here zeide tot Kain: Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen”.**

Ziet u hoe God tegen Kain zegt, te leven en handelen naar zijn geweten? Sinds de zondeval werkt Gods Geest aan de mens in zijn geweten, want de mens weet immers wat goed en kwaad is. Hij heeft van die boom gegeten en weet vanaf dat moment door de kennis van goed en kwaad.

Door Gods Geest moet hij zich laten vermanen, opdat hij gehoorzaam blijft aan het goede. Dat is dus de tweede voortijd en die eindigt in die verschrikkelijke toestand, waarin de mens niets anders meer doet dan geweld plegen.

Omdat hun gedachten steeds boos waren, bedachten zij boosheid en pasten steeds meer geweld toe. Vandaar dan ook, dat het bij de wederkomst van de Heer Jezus gelijk zal zijn als in de dagen van Noach, want ook vandaag leven wij in zo’n tijd.

Die tijd toen kenmerkte zich namelijk door enkele opvallende verschijnselen. U leest bijvoorbeeld dat de wereldbevolking geweldig toenam, ja, zich vermenigvuldigde. Dat kon niet anders, want de mensen werden in die tijd achthonderd tot negenhonderd jaar oud. Ze waren dan nog geen oude mannetjes en vrouwtjes, want tot het laatst toe waren zij in de volle kracht van hun leven en verwekten zelfs nog kinderen! Het gevolg was, dat er een snelle toename van de wereldbevolking ontstond. Wij vinden dat in **Gen. 6:1**. **“Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden”.**

U ziet: een snelle bevolkingstoename en wat zien wij vandaag? Precies hetzelfde. De wereldbevolking neemt ongekend snel toe en daardoor dreigt overal overbevolking te ontstaan. De Heer heeft het Zelf ook gezegd: **“het zal zijn als in de dagen van Noach”**. En dan staat er verder: **“en hun dochters geboren werden, zagen de zonen Gods dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen”**. Dat is een drama geweest.

Deze zonen Gods zijn namelijk geen mensen, maar gevalLEN engelen, gelijk ons ook in het Nieuwe Testament wordt duidelijk gemaakt. Satan, tezamen met een derde deel der engelen, is God ontrouw geworden. En deze engelen namen zich vrouwen uit de dochters der mensen, zodat een verkeer tussen de mens en de gevallen engelen, de boze geesten, ontstond. Iets dergelijks zien wij vandaag de dag weer gebeuren.

Die gevallen engelen kunnen dat nu weliswaar niet meer, want die engelen die dat gedaan hebben, heeft God in een speciale gevangenis: **“de tartaris”** laten werpen en daar zijn zij gebonden en daar moeten ze wachten op **“de dag des oordeels”**, waarop zij dan, samen met satan, naar **“de poel des vuurs”** gaan.

Maar uit die vermenging van de gevallen engelen en de dochters der mensen kwamen de reuzen voort. Nu is dat woordje **“reuzen”** een ietswat vreemde vertaling. In **Gen. 6:4** staat: **“De reuzen waren in die dagen op aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun kinderen baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam”**.

Het Hebreeuwse woord voor reuzen kunnen wij namelijk ook vertalen met **“terroristen”**. Doordat de mensen zich met de boze geesten ophielden, kwamen daar mensen uit voort, die met bruto geweld anderen onder-

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

drukten en moordden zoveel zij maar wilden. Het was een vreselijke tijd, die wij in onze dagen plotseling om ons heen zien terugkeren.

Wij weten hoe het was in Joegoslavië (Serviërs, Kroaten, Moslims), de moslimterroristen, overal ter wereld. We hoeven alleen maar 11 September aan te halen, het World Trade Centre. En dan de gedroegerde kindsoldaten in Afrika. U leest, ziet en hoort zelf, hoe ook de mensen van vandaag hoe langer en meer onder deze boze machten gaan komen, o.a. door spiritisme, satanskerken, door allerlei andere occulte, verleidende godsdiensten, die hand over hand toenemen en zelfs ook allerlei occulte voorwerpen die zij dragen, zoals talismannen, mascottes en gelukspoppetjes.

U ziet ze niet alleen in auto's hangen, maar u ziet ze tegenwoordig overal, bijvoorbeeld bij sport evenementen en quizen (bijvoorbeeld in de vorm van een beertje of een hondje). Het lijkt zo onschuldig, maar dat is het helemaal niet, want het is in wezen een verkeerde (ver)binding met de boze geesten en daaruit komen terroristen of tirannen voort.

Terroristen of tirannen, want in het Hebreeuws is dat hetzelfde woord, dat wij met **“reuzen”** hebben vertaald. Wij zouden kunnen zeggen: reuzen in het geweld (er staat ook: **“geweldig van de voortijd”**), tirannen, die de anderen ten val brachten. Mensen die nog goed wilden, werden ten val gebracht door deze overheersers.

Het kwade ging dus het goede overheersen en toen moest God daar een eind aan maken. U weet, alleen Noach en de zijnen vonden genade. Ik ga daar nu niet dieper op in. God had de mensen dus tijd gegeven, maar zij wilden niet meer naar de vermaning van Zijn Geest luisteren. Daarom werd die tijd tenslotte met een gericht afgesloten en wel door de zondvloed .

Daarna kwam er een geweldige verandering op deze aarde. Ik weet niet of u zich daarvan bewust bent, maar er kwam een totaal ander klimaat, een totaal andere planten en dierenwereld en ook een totale verandering van leefomstandigheden voor de mens.

Tot aan de zondvloed konden de mensen zomaar zeventienhonderd tot negenhonderd jaar oud worden, doch na de zondvloed daalde de leeftijd van deze mensen op deze aarde tot zeventig, tachtig jaar en zoals Mozes zegt, als je heel sterk bent, wordt je misschien nog wat ouder, maar dan is het einde toch daar.

Wij hebben sindsdien dus een heel ander klimaat en ook een andere plantengroei. Deze is nu moeizaam en in veel mindere mate, doch in de eerste twee voortijden was er weelde aan plantengroei. Ik wil u daarvan enkele voorbeelden geven.

Er leefden in die tijd ook enorme dieren. In Siberië heeft men er velen uit die tijd gevonden, want Siberië is nu weliswaar een woeste vlakte en het kan er extreem koud en guur zijn, maar uit opgravingen daar, is duidelijk geworden, dat daar een enorme plantengroei (o.a. van palmen) was. Men heeft alleen al meer dan vijftig verschillende soorten olijfbomen en vijgenbomen gevonden, die wij nu niet meer kennen.

Men heeft ook daar mammoets opgegraven, geweldige olifanten, die niet eens in een gebouw zouden kunnen, zo groot; daar is de olifant van nu, een klein beestje bij. Die mammoets waren geen vleeseters; het waren planteneters. Als wij kudde van deze mammoets in onze huidige wereld zouden hebben, zou er binnen een paar jaar niets meer te eten zijn, want zij zouden alle bomen en planten verorberd hebben.

Maar die gehele dierenwereld is (terwijl zij nog op hun benen stonden, want zo hebben zij ze gevonden: recht-op staande en met het voedsel nog tussen hun tanden en in de maag) plotseling door de dood overvallen. Dus de zondvloed was niet iets dat langzaam ontstond, maar God heeft (en dat is ook weer Zijn liefde en genade) het gericht van de zondvloed plotseling snel voltrokken.

Vandaar die plotselinge sterfte van alle dieren die niet met de ark mee konden, want daar zijn slechts de wat kleinere dieren in mee gekomen. Hieruit ziet u, dat er toen dus een heel ander klimaat, een heel andere plantengroei en een heel andere dierenwereld bestonden en daarom konden de mensen ook zo oud worden.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Dat kan nu niet meer en dat is ook genade van God. Want God moest dit leven inkorten, omdat de mens (wanneer hij lang leeft) meestal tot meer boosheid komt, dan tot iets goeds.

Wij zien dan voor het kruis nog drie voortijden. In de derde voortijd, d.w.z. na Noach, stelde God de overheid of regeringen in met het bevel, dat indien de mens een ander mens met moedwil zou doden, deze ter dood gebracht moest worden. Dit ter beteugeling van het kwade.

Dat heeft God gedaan, om een afremming van het kwade te bewerken, tot het moment dat het kruis zou komen. Wij zien hieruit, dat de overheid Gods dienaar moest zijn en het zwaard moest dragen, om zo het kwade in te dammen en te beteugelen.

Die overheid werd ook (wanneer zij gehoorzaam was) door de Heilige Geest van God geïnspireerd en wijsheid gegeven om te regeren. Doch ook dat ging naar een verschrikking toe, want toen kwam er een overheid in de persoon van Nimrod, die de eerste machthebber op aarde was en ook de eerste grote stad (Babel) ging bouwen.

Van Nimrod staat er weliswaar geschreven (**Gen. 10:8-9**. ***“En Kus verwekte Nimrod; deze was de eerste machthebber op de aarde; hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heren; daarom zegt men: Een geweldig jager voor het aangezicht des Heren als Nimrod”***), maar daarin ontpopte hij zich als een geweldige opstandeling / een geweldige rebel tegen God.

Hij handelde geheel tegen Gods bevel in, om de gehele aarde te bevolken, want onder zijn bewind trok de mensheid in grote getale naar zijn eerste koninkrijk in het land Sinear. In plaats zich over de aarde te verspreiden, sloten zij zich aan één tot een groot volk, dat zich een (belangrijke) naam wilde verwerven.

Zij vormden het eerste volk op aarde en spraken één taal; de taal die God aan Adam en Eva in het paradijs gegeven had, waarschijnlijk verwant is aan het Hebreeuws, dat later de oorspronkelijke taal van het volk Israël zou worden. Het gevolg was, dat alle mensen niet alleen met elkaar konden omgaan, maar ook al wat zij uitvonden of ontdekt hadden (begin van hun wetenschap) met elkaar konden uitwisselen. Maar ziet u eens, wat daarvan uiteindelijk het gevolg was: een opstand tegen God Zelf.

U vindt dat in **Gen. 11:1-4** waar staat: ***“De gehele aarde nu was één van taal en één van spraak. Toen zij oostwaarts trokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, waar zij zich vestigden. En zij zeiden tot elkander: Welaan, laten wij tichelen maken en die goed bakken. En de tichel diende hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem. Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden”***.

Wij zien dus hun voornemen, hun techniek en wat zij met elkander voor elkaar konden krijgen, namelijk de bouw van die toren: een Zikkurat, dat wil zeggen: een bouwwerk op een verhoging. Een Zikkurat was in feite (zoals uit archeologische ontdekkingen in Mesopotamië is gebleken) een naar Babels voorbeeld veelvuldig nabebouwde piramidevormige tempeltoren ter aanbidding van heidense godheden, die tevens als een soort observatorium diende, van waaruit de afgodische priesters de sterren observeerden.

Het was hun bedoeling zich een naam te maken en macht en aanzien te verwerven. Hier zien wij dus opnieuw de directe opstand tegen God. Niet de naam van God stond centraal, want de mens wilde zichzelf een naam maken. Laten wij lezen **vers 4-7**: ***“Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden. Toen daalde de Here neder om de stad en de toren, die de mensenkinderen bouwden, te bezien, en de Here zeide: Zie, het is één volk en zij allen hebben één taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn. Welaan, laat Ons nederdalen en daar hun taal verwarren, zodat zij elkanders taal niet verstaan”***.

Tot zover, volgende week gaan wij hiermee verder. De Heer Zegene u. Amen!